

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Sáu ngày 26/11/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 714

“TẤT CẢ PHẢI THẬT LÀM”

Trong mỗi góc độ của bất cứ việc nào, chúng ta đều phải thật làm, không thể chệnh mảng. Dù chúng ta là Thầy giáo dạy học, là người đầu bếp nấu nướng, là người nông dân trồng trọt canh tác..., chúng ta làm bất cứ việc gì đều phải thật làm mới không xảy ra việc. Tổ Sư Đại Đức khi xưa niệm Phật từ 1h cho đến sáng, niệm cả trăm ngàn câu Phật hiệu, chỉ ngủ ngồi, không ngủ nằm. Sự cần cầu giải thoát của các Ngài lớn đến như vậy! Chúng ta không thành tựu vì chúng ta không cần cầu giải thoát. Các vị Tổ Sư nói: **“Chúng ta mỗi ngày như một kẻ tử tù đang được điếu qua phố, sắp đi đến pháp trường rồi mà vẫn còn nhõn nhơ”**. “Nhõn nhơ” là chúng ta đang chìm đắm trong tập khí, danh vọng lợi dưỡng.

Thật ra, tu hành mà không có người nhắc thì sự chệnh mảng của chúng ta sẽ rất nhiều, đôi lúc càng ngày càng lớn. Tu với tâm ban đầu thì mức độ thành tựu cao, nhưng càng về sau mức độ thành tựu càng thấp vì chúng ta chệnh mảng quá nhiều. Trong mỗi hoàn cảnh, chúng ta đều phải hết sức cẩn trọng. Chúng ta đang ngồi nghe pháp, khi mở Zoom thì thân bằng quyến thuộc cửu huyền thất tổ cũng đang ngồi theo thứ tự cùng nghe pháp. Niệm Phật đường nơi tôi đang ngồi, nhiều khi tôi không dám đi ngang qua, không dám đi ngược chiều kim đồng hồ, phải đi xuôi, muốn đi qua thì tôi phải đi vòng qua phía sau. Như vậy mới là kính quý thần, còn chưa nói đến kính Phật Bồ Tát. Mọi việc luôn cẩn trọng thì tốt cho bản thân mình. Hôm nào chúng ta mở camera học nghiêm túc thì hiệu quả học tập buổi hôm đó tốt. Hôm nào chúng ta ngồi học mà tắt camera, ngày ngật thì hiệu quả học tập không tốt.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta học Phật mà thật làm thì nhất định được Tam Bảo gia trì bởi vì những gì Phật đã nguyện không có nguyện nào không thực hiện cả. Trong nhà Phật có câu: “Phật thị môn trung, bất xả nhất nhân”. Nếu chúng ta thật muốn thoát sanh tử, thật muốn ra khỏi ba cõi, thật muốn thành Phật đạo thì Phật nhất định giúp chúng ta thành tựu. Dù chúng ta bị đọa lạc ở bất cứ phương nào thì Phật nhất định cứu giúp chúng ta”**. Đối với những việc bình thường chúng ta còn phải thật làm thì đối với những việc quan trọng này, nếu không thật làm thì không thể có kết quả. Phật độ chúng sanh, dù chúng sanh ở bất cứ cõi nào, bất cứ tình huống nào, Phật đều rõ ràng tường tận. Dù chúng ta ở Địa Ngục, muốn thoát khỏi Địa Ngục, muốn thành Phật Bồ Tát để cứu chúng sanh thì Phật sẽ đến cứu giúp chúng ta. Chỉ cần chúng ta khởi ý niệm đó thì Địa Ngục tan biến. Nhưng cái khổ nó bức bách, dày vò cho nên chúng ta không thể khởi lên ý niệm đó.

Thay vì chúng ta sinh tâm chán chường, lười nhác thì chúng ta bắt tay vào làm ra một sản phẩm gì đó, vậy thì không còn thời gian để chán nản. Tôi chỉ thiếu thời gian, chứ tôi có quá nhiều việc để làm, việc ngày nay, việc tương lai. Trong lúc cuộc đất, tôi cũng nhìn thấy rất nhiều việc cần làm, không có thời gian để vọng tưởng, chệnh mảng, lười nhác. Hết giờ học, tôi ra làm việc, rồi vào nghe pháp. Tôi nghe được bản chánh văn rất sướng, hoan hỉ hơn đọc bản tiếng Việt! Tôi không có thời gian để buồn chán.

Hòa Thượng nói: **“Dù chúng sanh ở bất cứ cõi nào, bất cứ tình huống nào, Phật đều rõ ràng. Chỉ cần chúng ta chân thật muốn thoát ba cõi, chân thật muốn làm lợi ích chúng sanh thì Phật Bồ Tát sẽ giúp chúng ta”**. Người xưa nói: **“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”**. Điều quan trọng là tâm chúng ta có hoàn toàn vì chúng sanh không, hay 50% là cho mình, 50% là cho người?

Nhiều người nói muốn niệm Phật vãng sanh nhưng không biết cách làm. Họ cần xem lại: Mình có thực muốn hay không? Hay mình niệm Phật còn sợ đói, cầu đủ ăn để niệm Phật? Nếu chân thật cầu vãng sanh thì một ngày không có cơm ăn niệm Phật một ngày, ba ngày không có cơm ăn thì niệm Phật ba ngày, cứ phát tâm dũng mãnh mà niệm thì sẽ vãng sinh!

Những việc bình thường nhỏ nhất còn chưa thật làm, việc lớn sao thật được! Những người xung quanh tôi đều thấy tôi rửa chén bát, rửa xe, đào đất... làm bất kỳ việc gì tôi cũng làm 100%, không làm qua loa. Chúng ta phải thật làm từ những việc nhỏ, dần dần đến việc lớn chúng ta cũng sẽ thật làm. Khi chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thấy mọi việc được làm một cách trình tự, dễ dàng, làm ra rất đẹp. Tôi trồng cây đậu, đào 3 lỗ, ủ phân vào đó, tiếp tục đắp bèo, rồi đắp đất lên trên để giữ ẩm cho đất. Cây đậu phát triển rất tốt, kể cả khi không được tưới nước thì đất vẫn ẩm, đủ cho cây phát triển. Chúng ta thật làm thì sẽ biết cách tốt nhất để làm việc.

Khi đi đến các đạo tràng, tôi thường nói lời thẳng thắn: **“Các vị làm sai rồi! Hãy làm lại từ đầu! Có một khởi đầu tốt, một sự khởi đầu chuẩn mực thì sẽ có kết quả tốt, nếu không thì vĩnh viễn không có kết quả tốt”**. Họ nghe không được, không muốn chấp nhận. Cho nên chúng ta phải kiểm soát lại xem chính mình có thật làm tất cả mọi việc trong cuộc sống thường ngày hay không. Chúng ta nói rằng: **“Tôi không thể làm tốt việc này, nhưng có thể làm tốt việc kia”**. Thật ra không bao giờ là như vậy! Chẳng qua chúng ta chưa quen, chưa thật tâm, chưa thật làm, chỉ làm cho dễ coi. Nếu có tâm thật làm thì trong bất cứ lĩnh vực nào chúng ta cũng có thể làm tốt.

Hòa Thượng nói: **“Lúc nào bạn chân thật giác ngộ, thật muốn thoát khỏi ba cõi, thật muốn thành Phật thì cho dù bạn ở bất cứ nơi nào, Phật đều có cách để giúp bạn. Đó là cảm ứng đạo giao. Chân thật có cảm ứng! Phật từ ở nơi tự tánh của chúng ta biến hiện ra. Mỗi chúng sanh đều có tự tánh thanh tịnh. Bạn cầu từ nơi tự tánh thanh tịnh thì sẽ tương ứng với Phật. Bạn cầu Phật A Di Đà thì Phật A Di Đà sẽ xuất hiện từ nơi tự tánh, bạn cầu Quán Thế Âm thì Quán Thế Âm sẽ xuất hiện từ nơi tự tánh. Tất cả chúng sanh đều có tự tánh Phật. Tâm của bạn xen tạp tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng cho nên không có cảm ứng, chứ làm gì mà không có cảm ứng!”**.

Trong cuộc đời của Hòa Thượng, cảm ứng trùng trùng, tâm tưởng sự thành. Ngày rất ít nói về mình. Chúng ta nghe nhiều mới thấy Ngài bộc lộ. Ngài nói: **“Cả cuộc đời của tôi có cầu là có ứng”**. Ngài là **“tam bất quản”**, không quản tiền, không quản việc, không quản người. Ngài luôn cầu cho chúng sinh được độ thoát, chúng sinh bớt khổ, bình an hạnh phúc, không có chút nào là cầu cho bản thân nên **“tâm nghĩ sự thành”**. Chúng ta cầu không được vì mong cầu của chúng ta xen tạp tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng. Nếu mong cầu xen tạp của chúng ta được như ý thì chẳng phải là Phật Bồ Tát hại chúng ta hay sao! Chúng ta quản lý một gia đình nhỏ mà còn tự tư tự lợi, nếu quản lý một hệ thống thì sẽ như thế nào? Quản lý một hệ thống với tâm tự tư tự lợi thì chúng ta cũng khiến mọi người tự tư tự lợi, vậy thì tan rã.

Hòa Thượng nói: **“Thành thật mà nói, hiện tại người không tin Phật quá nhiều. Họ từ sáng đến tối đi bên cạnh tôi nhưng họ chỉ tin vào vọng tưởng của họ, không tin Phật pháp bởi vì họ làm gì cũng vì danh vì lợi. Nếu nói những người xung quanh tôi là đệ tử của tôi thì tôi sớm đã thoái tâm rồi”**. Đây là lời cảnh tỉnh đối với chúng ta. Chúng ta phải quán chiếu, tư duy lời nói của Ngài. Vọng tưởng của chúng ta là sợ được sợ mất, thành bại hơn thua.

Nhà Phật dạy: Bồ thí tiền tài thì nhất định có tiền tài, bồ thí năng lực thì sẽ có thông minh trí tuệ. Bồ thí cho đi là tích công bồi đức, **“một vốn vô số lời”** chứ không phải là **“một vốn bốn lời”**. Hòa Thượng chỉ cho đi mà không nhận lại, cho đi không bận tâm vướng mắc. Trong một pháp hội 10 ngàn người, người ta cúng dường vô cùng nhiều. Trong những pháp hội có Hòa Thượng tham gia, người tổ chức pháp hội nhận được cúng dường không biết là bao nhiêu! Lần đó, tôi rút hầu bao khoảng 1.600 USD để cúng dường thành toàn cho đại sự, nhưng lúc đó tôi không biết Hòa Thượng không hề nhận một xu. Họ làm gì là việc của họ, Ngài chỉ đến nói những điều cần nói.

Chúng ta hãy cứ toàn tâm toàn lực vì chúng sanh. Cụ Hứa Triết nói: **“Tôi có mặt trên cuộc đời này để lo cho người khác”**. Ngài Lý Mộc Nguyên hỏi: **“Bà không lo cho mình sao?”**. Cụ Hứa Triết nói: **“Ông trời sẽ lo cho tôi”**. Rõ ràng đời sống của Cụ đúng là như vậy, được ông trời lo. Cụ sống đến khoảng 113 tuổi thì mất. Cụ viết di chúc, dặn dò khi cụ chết thì âm thầm mai táng, không được thông báo tin tức ra bên ngoài để không tổn giá trị của người thế gian, không ai phải nói lời khách sáo, không ai phải tốn tràng hoa phúng viếng. Cụ là một tấm gương cho chúng ta học tập. Cụ dạy chúng ta không cần nói lời thương tiếc với cụ, chỉ cần làm ra việc tốt giúp ích cho chúng sinh. Đó mới là người thật sự tin Phật.

Những ngôi trường chúng ta mở ra, không chỉ trẻ nhỏ mà các gia đình cũng nhận được lợi ích. Mỗi đứa trẻ có một gia đình. Mỗi gia đình đều có rất nhiều họ hàng bạn bè cho nên số lượng người biết đến vô cùng lớn. Trên Facebook, Zalo của họ, họ đưa lên hình ảnh một em bé cung kính, hiếu thảo thì sự lan tỏa vô cùng lớn. Những người học Phật, những đồng tu đều biết đến trường Khai Minh Trí ở quận 7. Trên thế giới, cộng đồng người Việt ở nước ngoài cũng biết đến những việc mà Hệ thống chúng ta đang làm. Sự ảnh hưởng tiềm tàng đó làm cho người ta phải thay đổi ý niệm: **Con người có thể dạy được tốt, chẳng qua là không được dạy**. Trước

mắt thì lỗ lỗ, nhưng thật ra ngôi trường chúng ta chỉ cần dạy tốt một người thì đã lời rồi, không cần dạy đến 100 người. Công đức đó không hề nhỏ!

Hòa Thượng nói: *“Những năm gần đây, tôi gặp rất nhiều những nhà ngoại cảm, những người bói toán. Họ nói: “Thưa pháp sư, chân thật là có người theo học với Ngài”. Tôi hỏi: “Ở đâu vậy?” Họ trả lời: “Rất nhiều người ở trên cộng đồng mạng, nhiều người ngồi trước truyền hình thật học thật làm theo Ngài chứ không phải những người ở bên cạnh Ngài. Những người ở bên cạnh Ngài, một người thật làm cũng không có”.*

Hòa Thượng nói: *“Chúng sanh chín pháp giới, chúng sanh ở các cõi linh giới đang cùng học tập với chúng ta. Thành tựu của họ rất nhiều. Các nhà ngoại cảm nói điều này tôi tin. Tôi biết điều này. Hàng ngày tôi chăm chỉ, thật làm, thật nỗ lực, học tập nghiêm túc, giảng giải nghiêm túc, nguyên nhân chính là ở chỗ này. Nếu không thì tôi có lỗi với chính mình, có lỗi với Cha Mẹ, có lỗi với Lão sư, có lỗi với những người thành toàn cho tôi và có lỗi với tất cả chúng sanh”.*

Kỳ đó chúng tôi đang niệm Phật thì có một người nhập lên ca ngợi tôi rất nhiều. Họ nói chúng sanh ở những tầng không gian khác đang tham gia niệm Phật đông gấp 10 lần so với những người thế gian đang tham gia pháp hội. Chúng sanh ở cõi linh giới biết rõ tâm ai tốt, tâm ai không tốt. Chúng ta hỏi thì họ nói cho chúng ta biết.

Không chỉ những người đang có mặt ở trước mắt chúng ta, mà chúng sanh ở cõi linh giới cũng đang học cùng chúng ta. Khoa học đã chứng minh có 11 tầng không gian duy thứ. Sự nghiêm túc của chúng ta ảnh hưởng đến chúng sanh ở những tầng không gian khác. Sự chểnh mảng của chúng ta cũng ảnh hưởng đến chúng sanh ở những tầng không gian khác.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!